



EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

---

*Výbor pro regionální rozvoj*

---

**2013/2006(INI)**

12. 7. 2013

## **STANOVISKO**

Výboru pro regionální rozvoj

pro Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

k reindustrializaci Evropy s cílem podpořit konkurenceschopnost a udržitelnost  
(2013/2006(INI))

Navrhovatelka: María Irigoyen Pérez

PA\_NonLeg

## NÁVRHY

Výbor pro regionální rozvoj vyzývá Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje, že ačkoliv průmyslový sektor velmi trpí důsledky současné ekonomické krize, zůstává bezesporu jednou z hlavních předností EU na mezinárodní úrovni a klíčovým faktorem pro dosažení cílů EU 2020 pro růst, zaměstnanost, inovaci, výzkum, vývoj, udržitelnost a konkurenceschopnost; poukazuje na to, že průmyslová výroba je nyní celkově o 10 % nižší než v době před krizí a že průmysl přišel o více než tři miliony pracovních míst; poznamenává však, že také existuje riziko stále většího nedostatku pracovníků s dovednostmi specificky uzpůsobenými potřebám udržitelného rozvoje;
2. je znepokojen masivní deindustrializací, která postihla mnoho tradičních průmyslových oblastí Evropy; je toho názoru, že bývalé průmyslové regiony mohou významně přispět k reindustrializaci; v této souvislosti upozorňuje na to, že pozornost veřejnosti se posunula pryč od těchto bývalých průmyslových regionů a že s ohledem na specifické problémy musí být k dispozici dostatečné investiční možnosti pro konkrétní regionální strategie rozvoje; v této souvislosti podporuje iniciativy usilující o návrat výroby a služeb ze třetích zemí;
3. vyjadřuje silné znepokojení nad následky finančního a hospodářského poklesu, klesajících investic a narůstajících rozdílů v rámci EU, zvláště v oblasti produktivity, konkurenceschopnosti a prosperity jednotlivých regionů; upozorňuje na to, že je nezbytně nutné přijmout důrazná politická opatření a přidělit dostatečné finanční prostředky na podporu renesance průmyslu pro udržitelnou Evropu založené mimo jiné na kulturních a kreativních odvětvích a nových technologiích, jako jsou nanotechnologie, biotechnologie a mikroelektronika; trvá na tom, že pokud k tomuto nedojde, bude mít prudký pokles průmyslové výroby vážný negativní dopad nejen na produkci EU, ale také na sociální a teritoriální soudržnost, a že rozdíly v technologickém vývoji mezi EU a jinými technologicky vyspělými zeměmi, tedy Spojenými státy a zeměmi BRICS, se budou nebezpečně zvětšovat;
4. zdůrazňuje, že budoucí politika soudržnosti bude jednou z hlavních politik EU podporující prostřednictvím inteligentní specializace průmyslové inovace, jejichž účelem je reagovat na výzvy související s udržitelnou energií, změnami klimatu a účinným využíváním materiálních i lidských zdrojů; je tudíž toho názoru, že podpora ze strany budoucí politiky soudržnosti a evropských strukturálních a investičních fondů je klíčová pro reindustrializaci EU a jejích regionů, a to pomocí skutečně moderní průmyslové politiky, která podporuje sociální začlenění, je udržitelná, energeticky účinná a vysoce konkurenceschopná; požaduje lepší koordinaci a synergie mezi politikou soudržnosti a programem Horizont 2020, aby se vytvořily regionální inovativní inkubátory a maximalizovaly inovace na regionální úrovni;
5. zdůrazňuje, že v rámci plánování regionálních strategií průmyslového rozvoje pro jednotlivé regiony a odvětví je třeba za účelem dosažení vysoké úrovně specializace evropského průmyslu zohlednit charakteristiky jednotlivých regionů a jejich silné stránky;
6. poukazuje na skutečnost, že pohraniční oblasti se často potýkají se stejnými problémy

v oblasti průmyslu na obou stranách hranice vzhledem k tomu, že mají společné územní charakteristiky; vyzývá Komisi, členské státy a místní a regionální orgány, aby vypracovaly strategie přeshraniční průmyslové restrukturalizace s cílem vytvořit přeshraniční klastry a společné strategie v oblasti odborné přípravy a zaměstnanosti na úrovni vhodné pro přeshraniční spádových oblastí;

7. klade důraz na potřebu zavést jasné strategie pro politiku v oblasti konkurenceschopnosti průmyslu na úrovni EU i v rámci národních programů reforem skrze lépe cílený teritoriální a strategický přístup, který stanoví priority, pokud jde o: usnadnění přístupu k finančním zdrojům a mikroúvěrům, podporu výzkumu a vývoje, vzdělávání a odborné přípravy a celoživotního učení, zjednodušení administrativy a budování kapacity, které umožní podnikům fungovat za co nejnižší náklady, jasné předpisy v oblasti životního prostředí, snížení zdanění práce, větší flexibilitu na trhu práce, zlepšení infrastruktury šetrné k životnímu prostředí, větší zapojení a koordinaci místních a regionálních orgánů i všech veřejných a soukromých zúčastněných stran a silnou podporu malých a středních podniků, podnikatelů a sociálních podniků; věří, že zahrnutím navržených územních paktů a nástrojů do partnerských dohod se dosáhne koordinovanějšího přístupu mezi různými úrovněmi vlády a zúčastněnými stranami, s cílem tyto účastníky spojit dohromady, aby zaměřili a koordinovali činnosti a finanční zdroje na cíle strategie Evropa 2020;
8. domnívá se, že reindustrializaci Evropy musí doprovázet snaha vytvářet pracovní příležitosti pro mladé lidi, a za tímto účelem je nutné zajistit, aby strategie Společenství v oblasti zaměstnanosti byly přizpůsobeny budoucím potřebám evropského průmyslu, zahájit regionální a vnitrostátní programy zajišťující mladým lidem kvalitní technické vzdělání a podporovat podnikání mezi mladými lidmi zajištěním přístupu k evropským fondům a podnikatelskému poradenství;
9. připomíná, že regionální ekonomiky jsou klíčové pro dosažení inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění, jelikož disponují jak potřebnými vědomostmi, tak i schopností mobilizovat místní zúčastněné strany v souladu s regionálními zvláštnostmi; opětovně připomíná zásadní význam propojení programů inovací a udržitelnosti na regionální, vnitrostátní a evropské úrovni pomocí rozvoje silných regionálních a vnitrostátních výzkumných a inovačních strategií pro inteligentní specializaci (RIS3);
10. zastává názor, že v souladu s cílem evropských strukturálních a investičních fondů poskytovat cílenější podporu jakožto součást strategického integrovaného přístupu by měly být zachovány strategie regionální inovační strategie (RIS3) coby předběžné podmínky pro financování v rámci cíle výzkumu, vývoje a inovace budoucí politiky soudržnosti; poukazuje na to, že tyto strategie RIS3 založené na komparativních výhodách regionů podpoří opatření na zvýšení produktivity, pomocí značného pákového efektu přilákají veřejný a soukromý kapitál a pomohou regionům soustředit jejich zdroje na několik klíčových priorit, aby se tak dosáhlo účinnějšího využití dostupných finančních prostředků;
11. zdůrazňuje, že vnitrostátní a regionální orgány musí začlenit hospodářské, sociální a ekologické inovace do centra svých dlouhodobých strategií udržitelného rozvoje založených na silných sítích, výměně vědomostí a ekosystémech managementu a inovace složených z klastrů vysoce specializovaných MSP a průmyslových odvětví; podporuje

růst průmyslových parků pomocí spolupráce mezi vnitrostátními a místními orgány, hospodářskými subjekty a organizacemi pro výzkum a vývoj

12. souhlasí s Komisí a Radou v tom, že zvýšení konkurenceschopnosti na vnitřním trhu, ale i na trhu se třetími zeměmi, by mělo být naprostou prioritou; vyzývá členské státy a Komisi, aby podpořily vývoz a internacionalizaci průmyslu, zvláště malých a středních podniků; zdůrazňuje potřebu a důležitost vytváření evropských norem, které bude EU na globálním trhu všeobecně uplatňovat a chránit, zejména pokud jde o odpovědnost v oblasti životního prostředí a v sociální oblasti, tak aby inovativní opatření prováděná v evropských podnicích tyto podniky neznevýhodňovala, ale aby se naopak postupně stala globální normou, zejména díky zásadě vzájemnosti;
13. je hluboce znepokojen negativním vlivem hospodářské a finanční krize na schopnost regionů EU financovat produktivní investice pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění, což velmi ohrožuje dosažení záměrů strategie Evropa 2020;
14. vyzývá Komisi, aby navrhla minimální ekologické a sociální daně za dovoz ze třetích zemí za účelem splnění evropských sociálních a environmentálních norem předepsaných průmyslovým odvětvím EU;
15. je toho názoru, že je potřeba, aby půjčky, rizikový kapitál, záruky a jiné formy nástrojů finančního inženýrství měly společně s granty větší úlohu v konkurenceschopnosti průmyslu EU; vyzývá, aby s cílem nabídnout lépe uzpůsobený přístup k financím byly řádně využívány finanční nástroje kombinováním a synergií různých forem finanční podpory, přímé i nepřímé, zvláště nástroje, které se nabízejí malým a středním podnikům a sociálním podnikům; zdůrazňuje potřebu užší koordinace jednotlivých politik EU a jednotlivých evropských finančních zdrojů pro reindustrializaci podle předpisů legislativního balíčku pro politiku soudržnosti na období 2014-2020;
16. domnívá se, že vzhledem ke stávající finanční, hospodářské a sociální krizi jsou veřejné a soukromé investice zásadní součástí celkové strategie pro udržitelný růst; v tomto kontextu podporuje celkovou reformu režimu státních podpor realizovanou prostřednictvím více sociálně a ekonomicky založeného přístupu a větší flexibilitou předpisů pro hospodářskou soutěž, jak je stanoveno v článcích 101 a 102 SFEU; znovu opakuje důležitost většího zohlednění kvality a efektivnosti veřejných výdajů.

## VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

<b>Datum přijetí</b>	10.7.2013
<b>Výsledek konečného hlasování</b>	+: 42 -: 0 0: 3
<b>Členové přítomní při konečném hlasování</b>	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Catherine Bearder, Victor Boştinaru, John Bufton, Nikos Chrysogelos, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Vincenzo Iovine, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
<b>Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování</b>	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Cornelia Ernst, Ivars Godmanis, James Nicholson, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Elisabeth Schroedter, Evžen Tošenovský